

повідних функціональних моделей; автоматизоване проведення класифікації та визначення значущих чинників за їх значної кількості (кластеризація); створення методів та алгоритмів ідентифікації та розв'язання проблемних ситуацій; аналіз текстової та іншої слабоформалізуємої інформації; візуалізація даних та їх представлення у зручному для підтримки прийняття рішень вигляді.

Список використаних джерел

1. Digital Transformation of Industries: Logistics. World Economic Forum. – 2016. – 31 p.
2. Ляшенко В.І. Цифрова модернізація економіки України як можливість проривного розвитку: монографія / В.І. Ляшенко, О.С. Вишневський; НАН України, Ін-т еко-номіки пром-сті. – Київ, 2018. – 252 с.
3. Мандра В. В. Модернізація процесів управління морським торговельним портом: методологія, моделі та методи / В. В. Мандра; за ред. Жерліцина Д. М. – Полтава : ПУЕТ, 2018. – 267 с.
4. Модернізація фінансових систем: методологія та інструменти управління [Монографія]; за ред. чл. кор. НАН України, д-ра екон. наук, проф. Лисенка Ю. Г., д-ра екон. наук, доц. Жерліцина Д. М. – Полтава, 2017. – 348 с.
5. Мінц О.Ю. Методологія моделювання інноваційних інтелектуальних систем прийняття рішень / О.Ю. Мінц; ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет». – Маріуполь, 2017. – 214 с.

Лось В. О.

к.е.н., доцент

Запорізький національний університет, м. Запоріжжя

ТЕНДЕНЦІЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

Сучасний стрімкий розвиток інформаційно-комунікаційних та цифрових технологій сприяє їх інтеграції у всі сфери національної економіки. На основі цифрових технологій відбувається модернізація усіх галузей національної економіки відкриваючи нові можливості для ведення бізнесу. Тим самим формуючи новий економічний простір, який надає можливість створювати і реалі-

зовувати конкурентоспроможну продукцію та приймати ефективні управлінські рішення. Відповідно до [1] основною метою національної цифрової економіки є створення нових можливостей для розвитку, модернізації та оптимізації усіх ланок господарської діяльності на основі цифрової інфраструктури.

Інформація та знання є ключовими складовими цифрової економіки. Розвиток вітчизняної національної цифрової економіки насамперед залежить від людського капіталу країни, тобто від знань, досвіду та вмінь користуватися цифровими технологіями. Наявність базових знань з цифрових компетенцій та вміння користуватися технологіями стають основною вимогою до персоналу. Тож цифрова грамотність громадян є запорукою прискореного розвитку цифрової економіки. Згідно даних Державної служби статистики України [2] кількість підприємств, які мали фахівців у сфері інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) у 2017 році становить 10660, що на 2,1% більше ніж у попередньому році. Найвищий рівень ІКТ мають підприємства оптової, роздрібною торгівлі – майже 27% та переробної промисловості 24,6%, а найменший – підприємства водопостачання та каналізації – близько 2% (рис. 1).

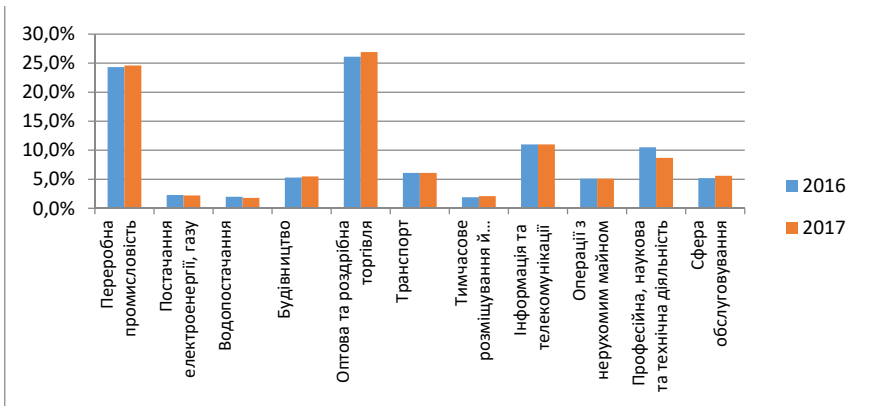

Рис. 1. Кількість підприємств, які мають фахівців у сфері інформаційно-комунікаційних технологій
Побудовано автором за даними [2]

На основі наявної статистичної інформації можна побачити, що у 2017 році 98,2% підприємств, які використовували

комп'ютери, мали доступ до мережі Інтернет, що 0,2% більше ніж у 2015 році. Доступ до мережі дав змогу підприємцям користуватися електронною поштою (98,4%), проводити різноманітні транзакції (96,6%), отримувати інформацію стосовно різноманітних товарів та послуг (87,6%) і від державних органів влади (79,8%).

Також важливим елементом розвитку цифрової економіки є наявність власного веб-сайту компанії. На 2017 рік функціонуючі веб-сайти мали лише 41% організацій з підприємств, які мали доступ до мережі. Майже половина досліджуваних підприємств (45,8%) свою сторінку використовували для обслуговування клієнтів, в основному це підприємства оптової, роздрібною торгівлі та переробної галузі. Кожне четверте підприємство розміщує у соціальних медіа посилання на власний веб-сайт. Все частіше вітчизняні підприємства на своїх сторінках розміщують інформацію стосовно відкритих вакансій або прийняття резюме в он-лайн режимі, їх кількість у 2017 році зросла на 10% порівняно з 2016 роком. А кожне третє підприємство на своїй сторінці надає можливість клієнтам в он-лайн режимі формувати замовлення товарів та послуг, що є надзвичайно зручно, швидко та безпечно.

Та не дивлячись на позитивні зрушення національної економіки у напрямку інформатизації на сьогоднішній день залишається не задіяним величезний потенціал цифрової економіки. Вітчизняні підприємства не повною мірою застосовують новітні цифрові технології. У порівнянні з європейськими країнами Україна має досить скромні досягнення у напрямку розвитку цифрової економіки. В першу чергу це пов'язано з низькими темпами оновлення матеріально-технічної бази підприємств. Та варто зазначити, що у банківській сфері автоматизація на достатньо високому рівні, про що свідчить активний розвиток платіжних систем у країні. Для більш активного розвитку цифрової економіки доцільно вивчати досвід європейських країн та впроваджувати його на державному рівні.

Список використаних джерел

1. Розпорядження кабінету міністрів «Про схвалення Концепції розвитку цифрової економіки та суспільства України на 2018-2020 роки та затвердження плану заходів щодо її реалізації». URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/67-2018-%D1%80> (Дата звернення: 05.09.18).

2. Використання інформаційно-комунікаційних технологій на підприємствах України. URL: <http://ukrstat.gov.ua>. (Дата звернення: 05.09.18).

Лук'яненко Д. Г.

д.е.н., професор,

ректор

Степаненко О. П.

д.е.н., доцент,

*директор Центру інформаційно-обчислювальних
та мережевих систем*

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ*

DIGITAL UNIVERSITY: ПРОЕКТ РОЗБУДОВИ ЦИФРОВОГО УНІВЕРСИТЕТУ В ДВНЗ «КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА»

В умовах становлення цифрової економіки цифрова трансформація всіх галузей економіки та соціальної сфери є рушійною силою сталого розвитку як окремих організацій, так і глобального світового співтовариства в цілому. При цьому більшість авторів, які займаються дослідженням проблем цифрової економіки, включають в контур процесів розвитку цифрової економіки сферу вищої освіти, як один з основних елементів забезпечення можливості реалізації інноваційних, технологічних, соціальних, екологічних, економічних проектів [1 – 4].

Сучасні цифрові технології дають нові інструменти для розвитку університетів у всьому світі, дають змогу знайти своє місце на глобальній науково-освітній карті й зберегти при цьому свої унікальні якості та конкурентні переваги [5, 6].

Кожен університет, незалежно від обраної стратегії, повинен пройти цифрову трансформацію. Така трансформація полягає не тільки й не стільки в упровадженні сучасних інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), скільки в цілому пов'язана з культурними та організаційними змінами в університеті. Перехід до концепції *digital university* передбачає впровадження більш гнучких і безшовних процесів, зміну корпоративної культури, оптимізацію всіх процесів діяльності університету.